

15/8/2013

נושאונט מס' 27

דבר העורך

שלום לכם,

אנו נמצאים באמצע חודש אוגוסט, ועד היום כמחצית מחברי האגודה עדיין לא טרחו לשלם את דמי החבר שלהם לשנת 2013. בנוסף לכך כשליש מהחברים טרם שילמו עבור שנת 2012! כתוצאה מכך מצב הקופה קשה, והאגודה אך בקושי מצליחה לעמוד בהתחייבויותיה. קשה לנו להבין מדוע חברים רבים כל כך נמנעים מלשלם (למרות תזכורות רבות), ולמעשה פועלים כדי לחסל את האגודה בה הם חברים.

כדי שאיל"ת תוכל להמשיך ולפעול אנו מבקשים שתשלחו את דמי החבר לגזבר, **שלמה וורגן** (לפי הכתובת ת.ד. 2561, ראשון לציון 75124) **עוד היום**. המחאות יש לרשום לפקודת איל"ת. במידה ואינכם בטוחים האם שילמתם או לא – אנא צרו קשר עם המערכת.

בגליון הפעם תוכלו לקרוא על בולים (?) בהנפקת תנועת החמאס, אשר "מסתובבים" בשוק. כפי שמציין המחבר, **ד"ר אלי מועלם**, בולים אלו אינם גורמים לתחושה נעימה לאזרחי ישראל, ואין ספק כי הם מסייעים במימון החמאס. מטרת המאמר אינה עידוד האספנות של פריטים אלו, אלא הרחבת השכלתו של הקורא בלבד. המאמר השני, מאת **לורנס פישר**, עוסק בנושא ה"חם" ביותר בתחום התצוגה – השימוש בדפים גדולים במיוחד.

קריאה מהנה,
יורם ולורנס

בולים זועקים חמאס אלי מועלם

בהסכם קהיר משנת 1994, שהיה חלק מהסכמי אוסלו בין ישראל לרשות הפלסטינאית, נקבעו הכללים להנפקת בולי דואר ולהעברת דברי דואר מתחומי הרשות לשאר חלקי

מבוליה הראשונים של הרשות הפלסטינאית, 1994.

העולם. באוגוסט 1994 הנפיקה הרשות הפלסטינאית את בוליה הראשונים ששימשו אז בשטחיה שכללו את יריחו וחלקים נרחבים מרצועת עזה.

בול הרשות משנת 2000 בנושא "ציורי ילדים".

בולי הרשות הפלסטינאית הודפסו ברובם בגרמניה באיכות גבוהה מאוד ועם שינון חד. בהסכמים שנחתמו נקבע, כי הבולים לא יתארו נושאים אנטי-ישראליים ואנטישמיים אלא נושאי שלום ונושאים כלליים. אכן, מאז ועד היום מנפיקה הרשות בולים בנושאים שונים, מקומיים וכלליים, כגון תלבושות, אמנות, אישים, נופים, ברכות לחגים, חי וצומח וכן הרבה...ישו ונצרות. למיטב ידיעתי רק בול אחד מבין בולים אלו נושא אופי אנטי-ישראלי מובהק: המדובר בבול שהונפק בשנת 2000 במסגרת סדרת "ציורי ילדים" ובו מתוארים מראות מהאינתיפאדה, אך ללא שום כיתוב על הבול. כאמור, בול זה הוא בבחינת היוצא מן הכלל.

ב-15 באוגוסט 2005 ביצעה ממשלת ישראל את תכנית ההתנתקות מרצועת עזה. תכנית זו כללה יציאת כוחות צה"ל מהרצועה, פינוי ישובי גוש קטיף מתושביהם והרס מוחלט של בסיסי צה"ל והישובים. מהלך זה אמור היה להסיר לחלוטין את אחריותה של ממשלת ישראל לרצועת עזה, אם כי עד היום מספקת ישראל חשמל ותשתיות שונות לתושבי הרצועה.

עם יציאת ישראל מהרצועה נותרה השליטה בה בידי הרשות הפלסטינאית שנשלטה אז בידי תנועת הפת"ח. במקביל החלה תנועת החמאס, תנועה בעלת אוריינטציה איסלאמית קיצונית השוללת את קיומה של מדינת ישראל, להאבק בתנועת הפת"ח על השליטה ברצועה. בבחירות שהתקיימו בסוף 2006 ניצחה תנועת החמאס והפכה לכח המרכזי ברצועה ולאחר מספר מאבקים אלימים נעשתה לשליטה היחידה ברצועה. כיאות לאידיאולוגיה של התנועה, היא החלה במאבק במדינת ישראל שכלל פיגועי התאבדות רבים, ירי טילים חסר הבחנה על אזרחים בישובים ישראלים והתקפות ישירות על חיילי צה"ל מעבר לגדר המערכת. כתוצאה מכך יצאה ישראל למספר מבצעים צבאיים במטרה לדכא תנועת טרור זו ואף הטילה סגר על הרצועה במטרה למנוע הברחות נשק על ידי גורמים עוינים.

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

למרות היותה תנועה טרוריסטית בעיקרה, הקימה תנועת החמאס מנגנוני שליטה ומשרדים ממשלתיים שיענו לצורכי האוכלוסייה. בין השאר הוקם ה"משרד לתקשורת ולטכנולוגיות מידע" שבין תחומי אחריותו נכלל גם הדואר. ב-17 במרץ 2009 הנפיק משרד התקשורת, בברכתה של תנועת החמאס, את סדרת הבולים הראשונה שהחליפה את בולי הרשות הרשמיים ושימשה את תושבי הרצועה. סדרת בולים זו (ראו מעטפת יום ראשון להלן), כמו גם שאר הבולים שהונפקו לאחר מכן על ידי התנועה, הודפסה בעזה בדפוס Al-Jarrah Printing & Investment Ltd. באיכות הדפסה ירודה מאוד ועם שינון לא חד בניגוד לבולי הרשות הפלסטינאית הרשמיים המצטיינים באיכותם הגבוהה.

נושא סדרת הבולים הראשונה היה "ירושלים – בירת התרבות הערבית", והייתה זו הנפקה משותפת עם מרבית מדינות ערב שהנפיקו בולים באותו נושא. גם הרשות הפלסטינאית ביהודה ושומרון התכוונה לקחת חלק בהנפקה המשותפת, אך נסוגה בה עקב התנגדותה של ישראל, שראתה את הנושא המוצג בבולים (הכרזתה של ירושלים כשייכת לתרבות הערבית בלבד) כאנטי-ישראלי, וככזה המפר את ההסכמים שנחתמו.

מעטפת יום ראשון של הסדרה הראשונה שהונפקה
על ידי החמאס בנושא "ירושלים – בירת התרבות הערבית".

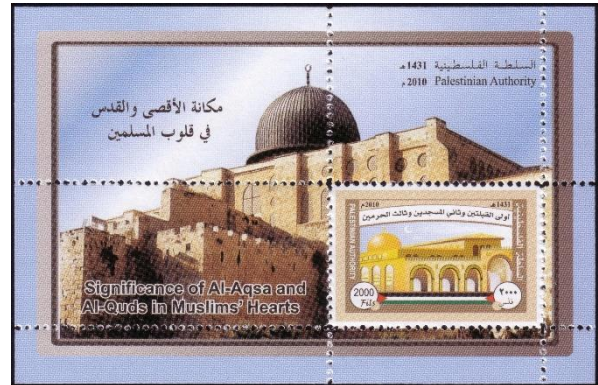
מאז מנפיקה ממשלת החמאס מספר סדרות מידי שנה המלוות בגליונות מזכרת. כל בולי החמאס נושאים את הכיתוב "הרשות הפלסטינאית" כמו בולי הרשות הרשמיים, ובנוסף נושאים את השנה האסלאמית בצד השנה הנוצרית (למשל, 2012 ו-1433). בשנת 2010 הונפקו ארבע סדרות בנושאים: "חשיבות מסגד אל-אקצא וירושלים בלב המוסלמים", "עמידת עמנו כנגד המצור", "ניצחון ההתנגדות כנגד האגרסיביות (הישראלית)" ו"איחוד לאומי". בשנים 2011 ו-2012 הונפקו סדרות בנושאים: "לזכר חללי המרמרה", "63 שנה לנכבה", "החגיגות לשחרור האסירים (עסקת גלעד שליט)",

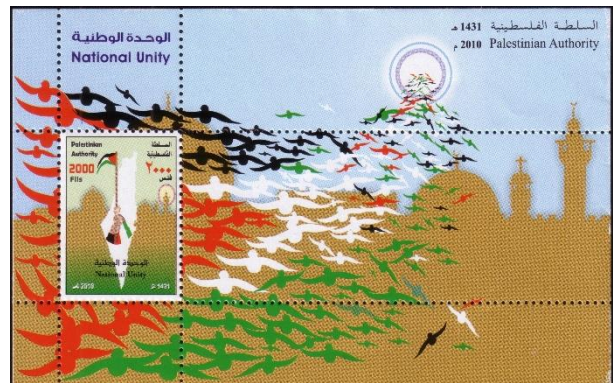
איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית

בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

"שלוש שנים לקרב אל-פורקאן (מבצע עופרת יצוקה)" ו"גשר שער המוגרבים בירושלים" (גשר העולה לרחבת הר-הבית שישראל רצתה להרוס מסיבות בטיחות וסביבו חל מאבק פוליטי עם הפלסטינאים). כאמור, כל הסדרות שמניתי הן סדרות שטנה ותעמולה אנטי-ישראליות וחלקם, לפחות בעיני, אנטישמיים. למשל, הגיליונית שהונפקה לזכר מבצע עופרת יצוקה מתארת פצצות זרחן מעל עזה והרס וחורבן של בתים ומסגדים, איור המתאר את צה"ל כצבא הפוגע באזרחים ללא הבחנה. סדרות בודדות הונפקו בנושאים שאינם פוליטיים למשל "שנת הנוער", "האולימפיאדה" ו"שנת החינוך הפלסטינית".

הנפקות חמאס. למעלה מימין: חשיבות מסגד אל-אקצא וירושלים בלב המוסלמים. משמאל: לזכר חללי המרמרה. למטה מימין: איחוד לאומי. משמאל: החגיגות לשחרור אסירים בעיסקת גלעד שליט.

מעמדם של בולי החמאס מוטל בספק, ועד היום לא ראיתי מעטפה דוארית בה נעשה שימוש בבולים אלו. ככל הידוע לי, בולים אלו אינם מוכרים על ידי איגוד הדואר העולמי ואינם יכולים לשמש למשלוח דואר לחו"ל. לא הצלחתי לברר כיצד, אם כן, מטופל דואר מרצועת עזה המיועד למשלוח לחו"ל, ואשמח אם אחד הקוראים יוכל להוסיף מידע בנושא זה.

נכון להיום, בולים אלו אינם מקוטלגים בקטלוג "מיכל" אבל יתכן ומצב זה ישתנה בעתיד הקרוב מכיוון ועורכי הקטלוג שוקלים אם לקטלג אותם. קטלוג סטנלי גיבונס הבריטי החל לקטלג ולמספר בולים אלו. באתרי אינטרנט רבים מכונים בולים אלו כ"בולים מקומיים".

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

כך או כך, בולים נוספים מתוכננים להיות מונפקים בקרוב כמו סדרות לכבוד "מוחמד א-דורא" ו"טבח דיר יאסין". האם נראה בקרוב גם סדרה שנושאה "הניצחון המפואר והמהולל על ישראל" תוצאת מבצע "עמוד ענן"?

שלוש שנים לקרב אל-פורקאן (מבצע עופרת יצוקה).

אסיים בהערה אישית: אין לי ספק כי ההכנסות מבולים אלו מעשירות את קופת תנועת החמאס ולכן אין במאמר זה שום עידוד לרכישת ולאיסוף בולים אלו וכתבה זו היא לידיעה בולאית כללית בלבד ולידיעת אספני נושא סכסוך ישראל-ערב. באופן חריג ויוצא מן הכלל, תמונות הבולים אינן מאוספי הפרטי אלא נלקחו ברשות מאתרי אינטרנט שונים.

ביבליוגרפיה:

- 1) אתר מפורט מאוד העוסק בבולי הרשות ובולי החמאס:
http://www.zobbel.de/stamp/pal_line.htm
- 2) למעוניין לראות את כל ההנפקות לפי סדר הופעתם:
<http://www.maganstamps.co.uk>

ד"ר אלי מועלם אוסף בולים בנושאים קופים, מיתולוגיה וכן את בולי לאוס.
לתגובות: eli573@zahav.net.il

האם הגודל קובע? לורנס פישר

רקע אישי

עבורי השאלה בדבר שימוש בדפי תצוגה בעלי גודל חריג התעוררה לראשונה בתערוכות ירושלים 2010. במהלך הקריטיק (מפגש המציגים עם השופטים) המליץ לי השופט האנגלי, **פרנסיס קידל**, לשקול לעבור לדפי תצוגה גדולים יותר, בנימוק שכך אוכל להציג בצורה נאה יותר את המעטפות הגדולות שלי. הוא המליץ על שימוש בדפי A3, וציין כי "התמאטיקה הולכת בכיוון זה".

בזמנו לא ייחסתי להערה זו משקל רב משתי סיבות. ראשית, באותה תערוכה לא ראיתי ולו תצוגה אחת בה נעשה שימוש בדפי A3. שנית, במפגשי איל"ת ראיתי את התצוגה של **מנחם לדור**. מנחם העביר את התצוגה שלו לדפים אלו, ואני חושב שהוא יהיה הראשון להודות שהשימוש בדפים החדשים עורר בעיות קשות.

שנה אחר כך הייתי בתערוכה הדו-שנתית באסן (דבר שאני ממליץ לכל המציגים הרציניים לעשות) ושם ראיתי תצוגות רבות המבוססות על דפי A3 או דפים בגודל חריג אחר. מאז גוברים הסימנים כי אכן התמאטיקה הולכת בכיוון זה. לשימוש בדפים בגודל חריג יש – כמו לכל דבר – יתרונות וחסרונות, ובמאמר זה אעמוד "על הדבש ועל העוקץ". אך תחילה, קצת רקע היסטורי.

רקע היסטורי

אני מניח שרוב הקוראים כבר היו בתערוכות בולים, ומכירים את המונחים הרלוונטים. לטובת המיעוט אציין כי דפי תצוגה מוצבים במסגרות (על פי רוב בארבע שורות). בכל שורה יש מקום לארבעה דפי A4 רגילים (אשר רוחבם 21 סנטימטר), כך שבמסגרת סטנדרטית ניתן למצוא 16 דפים כאלו. אגב, רוב המסגרות מתאימות מבחינה טכנית גם לדפים בגודל הסטנדרטי האמריקאי (ה-letter, אשר רוחבו 21.6 סנטימטר). עד לפני שנים ספורות היו מציגים עושים שימוש אך ורק בדפי A4. רק במקרים בהם רצו להציג פריט גדול במיוחד, כזה החורג בהרבה מדף בודד, נעשה שימוש בדפי A3, אשר גודלם כפול. שימוש כזה בדף כול היה נדיר למדי.

כאמור, בשנים האחרונות חל שינוי בנושא זה. החלוץ בתחום היה היושב ראש הקודם של הועדה התימאטית של ה-FIP, **דמיאן לאגה**. דמיאן הציג אוסף מופלא על עולם הציפורים במזרח הרחוק ובאוסטרליה, והאוסף כולו הוצג על דפים חריגים בגודלם. במקום להציב ארבעה דפים רגילים בשורה, בחר דמיאן לעשות שימוש בדפים רחבים יותר (30.5 סנטימטר), ולהסתפק בשלושה דפים בשורה. סך כל שטח התצוגה נותר כמעט ללא שינוי, אך החלוקה הייתה שונה.

בעקבות ההצלחה המרשימה של התצוגה של דמיאן לאגה החלו אספנים אחרים ללכת בדרך זו. חלקם בחרו להשתמש בדפי A3, כלומר בשני דפים בשורה. כאמור, כיום כבר חלק ניכר מהתצוגות ברמה הבינלאומית עורך שימוש בדפים גדולים. הדבר מעורר – עוד לפני השיקולים הבולאיים – מספר שאלות טכניות קשות.

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית

בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

היבטים טכניים

המציג המעוניין להשתמש בדפים גדולים צריך, ראשית חוכמה, להשיג דפים כאלה. שאלתי אחד המציגים באסן איך הוא משיג דפי A3, והוא השיב כי הוא פנה לחברה ליצור נייר, וערך הזמנה אישית. החברה חתכה במיוחד עבורו גליונות עבים של נייר נטול חומצה לגודל המבוקש. בבדיקה שערכתי התברר כי בארץ לא ניתן לקבל שירות כזה. מנחם לדור סיפר לי שהוא השתמש בדפי A3 רגילים, שהם כמובן דקים מכדי לשאת חומר בולאי, והדביק אותם על קרטונים שהקנו לדפים יציבות. כמובן שדרך זו כרוכה בעבודה רבה. זאת ועוד: דפי ה-A3 הרגילים הם לבנים, ורובנו מעדיפים להציב חומר בולאי על דפים בצבע קרם. ניתן למצוא דפים כאלה בחנויות כלי כתיבה כמו אופיס דיפו, אבל גם כן נדרש מאמץ מיוחד. בהקשר זה יש לזכור כי הנייר הרגיל על פי רוב אינו נטול חומצה, ומהווה סכנה לחומר הבולאי. יש הטוענים כי היות והפריטים נתונים ממילא בתוך הוויידים, ולכן הסכנה היא זניחה. אני מקבל את הטענה הזו, אבל מאחר ויש לי פריטים של השווייץ מאות או אלפי דולרים, אני מעדיף לא להסתכן.

בכך לא תמו התלאות של המציג המבקש להשתמש בדפים גדולים: את הדף יש להציב בתוך עטיפון פלסטיק המגן עליו, המוכר לכל בשמו הלוועזי "פרוטקטור". האם עלי לקחת זוג פרוטקטורים ולחבר אותם יחד? זה בוודאי יראה מכוער מאוד. ניתן לפנות לספקים בחו"ל, והם יכינו פרוטקטורים בגדלים מיוחדים, אבל זה יקר מאוד, ולהוצאה הצפויה יש להוסיף את הוצאות המשלוח.

היום כמעט ולא ניתן למצוא תצוגות בולאיות אשר לא נכתבות במחשב, על פי רוב בתכנת word. אבל לאחר הכנת דף התצוגה צריך גם להדפיס אותו. רוב המדפסות הביתיות מתאימות רק לדפי A4. למזלי יש לי בעבודה גישה למדפסת התומכת גם ב-A3. מה אמור לעשות מי שאינו בר מזל כמוני? לקנות מדפסת נוספת?

היתרון בדפים גדולים

עכשיו נחזור להתחלה: כאמור, האפשרות להשתמש בעמוד בגודל A3 הועלתה בפני ביחס למספר פריטים גדולים הנכללים בתצוגה שלי. הנה דוגמא: המעטפה בתחתית העמוד נשלחה מכוח האו"ם שהוקם בשנת 1949 כדי לפקח על הסכמי שביתת הנשק שנחתו לאחר מלחמת העצמאות. מדובר במעטפה גדולה, אשר רוחבה גדול מרוחבו של דף A4. כפי שניתן לראות, כיום אני מציג פריט זה באלכסון. אין ספק שיש כאן פגיעה באיכות התצוגה, ואם הייתי משתמש בדף A3 (או אפילו בפורמט של שלושה דפים בשורה) הייתי יכול להציב את המעטפה בצורה אופקית, שהיא טבעית הרבה יותר. במקרה זה הרווח שלח כמציג יהיה בסעיף הפרזנטציה, ואולי אפילו בפיתוח – ההצבה האלכסונית מבזבזת מקום אותו אני יכול לנצל לפיתוח נוסף.

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

הנה דוגמא נוספת: הפעם מדובר בפריט שכרגע אינו נכלל בתצוגה שלי. זהו ציור אמן מקורי של הבול אותו הנפיקה לוב לציון יום ההזדהות הבינלאומי עם העם הפלשתינאי. שוב, מדובר בפריט גדול, וטכנית אינני יכול למקם אותו על דף A4. אם אעבור לשימוש בדפים גדולים אוכל להכליל פריט זה בתצוגה, ולזכות בניקוד נוסף עבור גיוון החומר הבולאי ובסעיף הנדירות.

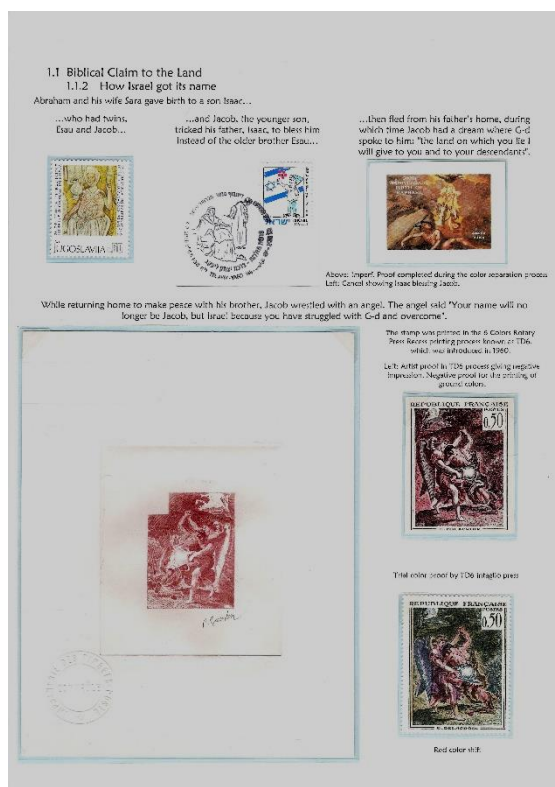
איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית

בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

החסרון בדפים גדולים

עד עכשיו ראינו את היתרונות הגלומים בשימוש בדפים גדולים, אולם לא ניתן להתעלם מכך שדפי A3 טומנים בחובם גם עוקץ לא מבוטל. הנה שני דפים עוקבים מתוך התצוגה שלי כיום.

העמוד הראשון (השמאלי) מוקדש לשאלה כיצד קיבל עם ישראל את שמו. אני מראה בו את לידת התאומים **יעקב ועשו**, את ברכת יעקב לבניו (חותמת באמצע למעלה) והגהה של בול ובו מתואר חלום יעקב. חלקו התחתון של העמוד מוקדש לקרב בין יעקב למלאך, אשר בעקבותיו שונה החלו לקרוא לו ישראל. כאן אני משתמש בהגהת מטבעת, ניסיון צבע וכן מראה טעות של הזזת אחד הצבעים.

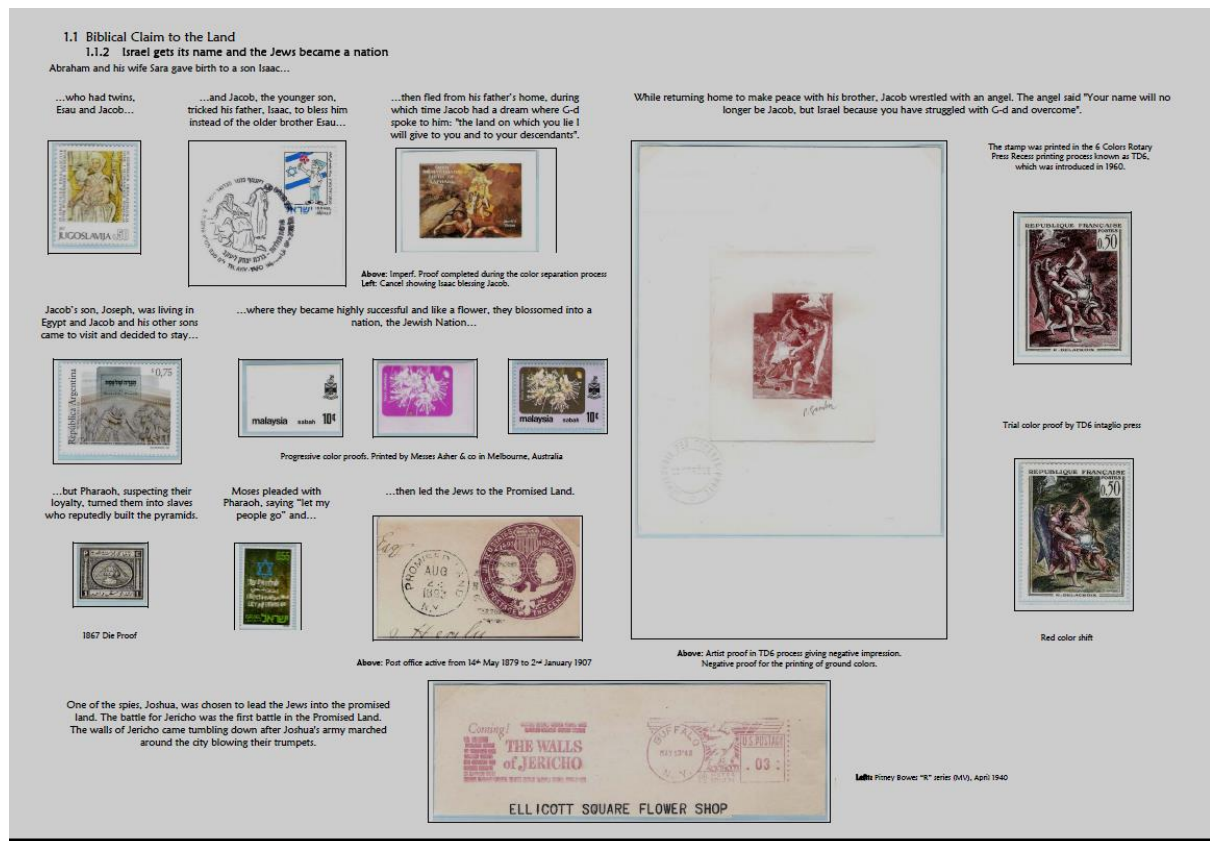
העמוד השני (הימני) עוסק ביציאת מצרים. תחילה אני מראה את בני ישראל היוֹרְדִים מצרימה שם הם שגשגו ופרחו (הדפסות התקדמות של הצבעים למעלה מימין). כאשר קם פרעה "אשר לא ידע את יוסף" הורע מצבם של בני ישראל, והם בנו – על פי המסורת – את הפירמידות (הגהת מטבעת של בול מצרי מ-1867). בהנהגת משה חזר עם ישראל אם הארץ המובטחת, ולכך מוקדש חלקו השני של העמוד.

אני מניח כי הקורא התרשם כי בשני עמודים אלו מוצג הסיפור באופן קוהרנטי באמצעות חומר בולאי איכותי. גולת הכותרת מבחינה בולאית היא ההגהה של הבול המצרי מ-1867, אותה אני מדגיש בקו צהוב דק. שני עמודים אלו הינם עוקבים בתצוגה, ולכן אם אעבור להשתמש בדפי A3 הם ירכיבו דף אחד ביחד. לא התעצלתי, ותכננתי דף כזה, תוך שימוש באותו חומר בולאי בדיוק. כפי שניתן לראות להלן, התוצאה אינה משביעת רצון (אם להיות עדינים):

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית

בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

אין, לעזאזל, קוראים דף כזה? מהו סדר הפריטים? בדפי A4 הדבר קל יחסית, וכולנו יודעים כי הכלל הוא לקרוא את העמוד בצורת האות הלטינית Z, כלומר משמאל לימין ומלמעלה למטה. למעשה, גם מי שלא מכיר את הכלל הזה יצליח לקרוא בסדר הנכון באופן אינטואיטיבי. אבל ברגע שעברתי לעמוד A3 נוצרה בוקה ומבולקה, ולדעתי גם צופה אינטליגנטי ימצא עצמו נבוך. ובנוסף, הגהת המטבעת הנפלאה שלי "הולכת לאיבוד" אי שם בתוך הדף המפלצתי בגודלו.

הקורא עלול לחשוב כי התוצאה העגומה הנראית לעיל היא פרי המקרה או משום של התאמצתי דיי. לדעתי ה"בלגאן" בדף נובע מהפרופורציה שבין גודל הפריטים (בולים וחוטמות בעיקר) לגודל הדף. בכלל, אני סבור ששימוש בדף כה רחב אינו טבעי. אנו תמיד אומרים שתצוגה תימאטית טובה היא בבחינת סיפור המוצג על ידי חומר בולאי. אתם מוזמנים לבדוק את הספריה שלכם בבית, ולהגיד בעצמכם: כמה ספרי קריאה עושים שימוש בדפים שרוחבם עולה על גובהם?

אז מה לעשות?

כמו כמעט כל דבר בתחביב שלנו, נושא גודל הדפים הוא שאלה של טעם אישי ובחירה אישית. אני מתכוון להישאר באופן עם דפי A4 רגילים, תוך שילוב מספר מצומצם של דפי A3 במקומות בהם הדבר נדרש.

המעבר לדפים רחבים אינו פסול בעיני, אבל מציב בפני המציג מספר דרישות. כדי להימנע מפיאסקו מוחלט המציג נדרש להתאים את החומר הבולאי שלו לפורמט החדש.

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

התאמה כזו כוללת שימוש בעיקר בפריטים גדולים פיזית, כך שמספר הפריטים הנמצאים על דף תצוגה נותר נמוך, יחסית. בדקתי את התצוגה של **יונאס האלסטרום** (יושב הראש החדש של הועדה התימאטית של ה-FIP) בנושא שריון, והיא כוללת יותר דברי בולים (כלומר, כלילים) מאשר בולים! משהו עוד זוכר שזה נקרא "תערוכת בולים"? השימוש בפריטים גדולים בהכרח גורם לכך שהתצוגה כולה מכילה פחות פריטים, ולכן הסיפור הופך למצומצם יותר בהיקפו. הדבר מחייב גם הרכבת תכנית חדשה ובחירת נושא ממוקדת יותר.

בהתחשב בכך אני ממליץ לא לעבור לשימוש בלעדי בדפים רחבים ללא הערכות מוקדמת ברמת הנושא, התכנית הפיתוח והפריטים. יחד עם זאת, אני מודע לכך שגורמים בעלי משקל מעודדים מעבר גורף לשימוש בדפים רחבים (ומגדירים אותו כ"דור הבא של הבולאות התימאטית"). בעיני זו מגמה שלילית ומסוכנת, אשר יש להיאבק בה.

לורנס פישר אוסף בולים בנושא הסכסוך הישראלי – ערבי על הבטיו השונים. התצוגה שלו "מדינה יהודית - המאבק להשרדות" זכתה במדליה מוזהבת גדולה ברמה הבינלאומית. לתגובות: gymtrainr@gmail.com